

19153

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ T.B.M.M. GRUP BAŞKANLIĞI
Tarih: 08.04.2011
Sayı: 2011/8220

Yılmaz TANKUT
MHP Adana Milletvekili
Sanayi, Ticaret, Enerji, Tabii Kaynaklar,
Bilgi ve Teknoloji Komisyonu Üyesi

04/04/2011

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Aşağıdaki sorularımın **Başbakan Sayın Recep Tayyip Erdoğan** tarafından yazılı olarak cevaplandırılmasını; Anayasa'nın 98 ve İçtüzüğü'nün 96. maddeleri gereğince saygılarımla arz ederim.

Yılmaz TANKUT
MHP Adana Milletvekili

Adana'da kurulu **Çukurova Üniversitesi Ziraat Fakültesi** uhdesinde **1979 yılından** beri varlığını sürdüren ve ülkemizin ikinci **Zeytin Genetik Kaynakları Merkezi**'nin bulunduğu arazi önce İl Özel İdaresi'nce imar değişikliğine gidilmek suretiyle Milli Eğitim Bakanlığı'na devredilmiş, **2008 yılındaki** bu değişiklikten sonra aynı araziye bir lise yapılması gündeme getirilmiştir.

Ancak gerek Çukurova Üniversitesi rektörlüğü gerekse ilgili Fakülte Dekanlığı bu tasarrufa başından beri karşı çıkmıştır ki, bu tavır devam etmektedir. Arazinin MEB'e devri konusundaki itirazlara rağmen, ilgili mahkemece itiraz kabul edilmemiştir.

Yaklaşık üç yıllık bu süre içinde Adana kamuoyu ve ilgili bilim ve eğitim camiası bu olaylara büyük ilgi göstermiş, yapılan tartışmalar ise bahse konu çevrelerde ciddi rahatsızlıklara neden olmuştur. Ve geline nokta şimdi de çoğu **35 yaşına** ulaşmış **zeytinler kesilmeye başlanmıştır**. Dolayısıyla, hiçbir bilimsel değerlendirmeye tabi tutulmadan başvuru tasarruf zirai bilim çevrelerinde ciddi tepkiler çekmektedir ki, geri kazanımı olmayan uygulamanın bir an önce durdurulması gerektiği yönündeki kanaatler hasıl olmuştur.

Bu noktada, ilgili zeytin gen merkezinin ulusal yararlar açısından önemine dair bir tespiti burada paylaşma lüzumu duymaktayım:

Tarım ve Köy İşleri Bakanlığı Tarımsal Araştırmalar Genel Müdürü Doç. Dr. Masum Burak tarafından Çukurova Üniversitesi Ziraat Fakültesi Dekanlığı'na gönderilen **25 Ocak 2011** tarihli resmi yazıda, yabancı ve yerli menşeli 86 çeşitten oluşan **10 bin zeytin fidanının** dikilerek **1979 yılında** Dekanlık uhdesinde Zeytin Genetik Kaynakları Merkezi'nin temelini atıldığını, aynı merkezde ikinci parselde ise sadece yerel çeşitlerden oluşan fidanların ise **1983 yılında** dikildiği, bu genetik kaynak merkezinde özellikle yerel çeşitlerin korunması amacıyla en son projenin Devlet Planlama Teşkilatı (DPT) yürütüldüğü, böylece **300 genotipin** koruma altına alındığı, mevcut çeşitlerin İzmir Bornova Zeytincilik Araştırma Enstitüsü bünyesindeki Tarım ve Köy İşleri Bakanlığı Ülkesel Meyve Genetik Kaynakları Projesi kapsamındaki Ulusal Zeytin Genetik Kaynakları Koleksiyonunun bir paraleli olduğu gerçeği teslim edilmektedir.

Aynı yazıda, '...Bu parselin, her hangi bir nedenle elden çıkacak mevcut zeytin genotipleri için bir güvence olarak çok değerli olduğu ve mutlaka korunması ve **3573 sayılı**

Yılmaz TANKUT

MHP Adana Milletvekili

Sanayi, Ticaret, Enerji, Tabii Kaynaklar,
Bilgi ve Teknoloji Komisyonu Üyesi

Zeytinciliğin Islahı ve Yabancıların Aşılattırılması Hakkındaki Kanun gereği, üzerinde başka bir tasarrufun bulunulmaması gerektiği görüşündedir' ifadesine yer verilmektedir.

Tarım ve Köyişleri Bakanlığı Tarım İşletmeleri Genel Merkezi'nin bu tespitlerine katılmamak mümkün değildir. Çünkü bu tür projeler zaman ve emek isteyen, ülkemizin istikbali istikametinde büyük menfaatler arz eden, stratejik tarımsal politikalarımızın bir parçası olarak kabul edilen devasa projelerdir.

Böylesine hayati derecede önemi haiz yaşayan bir projenin, anlaşılmaz bir inat ve ısrarla ortadan kaldırılması akıl sınırlarını zorlamaktadır. Oysa geleneksel kültürümüzün önemli referans kaynaklarından biri olan istişare yöntemi ve/veya uzlaşa gibi usul ve yollar aranmış olsaydı, bugün böyle sorunlar yaşanmayacaktı. Örneğin; yapılması planlanan okul için adı geçen üniversitenin teklif ettiği yine üniversiteye ait arazilerin bir yerine aynı okul yapılabilirdi. Böylece, ne, yarım asra yakın zamanda bin bir emek ve zamanla, milli kaynakla meydana getirilen ve ülkemizin en büyük ikinci zeytin genetik kaynakları merkezi tahrip edilmiş olurdu, ne okul projesi eksik kalırdı ve ne de okul inşaat projesini üstlenen müteşebbisler, uzayan süreçten dolayı mağdur olurdu.

Özetle, ülkemizin en önemli ve en büyük ikinci Zeytin Genetik Kaynakları Merkezi'ndeki her biri ulusal varlık kabul edilen tür zeytin ağaçlarının kesilmesi işleminin acilen durdurulması, akabinde, istişare mekanizmasının devreye konularak okul projesi için başka bir uygun boş arazinin tercih edilmesi gerektiğini ifade etmek istiyorum. Bahse konu okul projesi için geniş bir arazi varlığına sahip Adana'da mutlaka başka bir yer bulunabilir ama 35 yıllık emekle, kaynakla üretilen zeytin genetik kaynakları merkezinin bir daha kolay kurulması mümkün olmayabilir.

Bu bilgiler çerçevesinde;

1- Bahse konu sorundan bilginiz var mıdır?

2- 3573 sayılı Zeytinciliğin Islahı ve Yabancıların Aşılattırılması Hakkındaki Kanuna göre Belediye ve İmar alanları içerisinde kalsa dahi Zeytinlik alanların %10'undan fazlası başka bir amaç doğrultusunda kullanılamaz hükmü açık olmasına rağmen ve Tarım Bakanlığıda söz konusu alan için bu yasa doğrultusunda görüş bildirdiği halde Milli Eğitim Bakanlığı hangi gerekçeye dayanarak bu yasaı ihlal etmektedir?

3- Türkiye Cumhuriyetinin Yasaları bütün Bakanlıklarınız için geçerli değil midir? Tarım Bakanlığı ile Milli Eğitim Bakanlığı arasındaki bu çelişkili görüş ve uygulamanın sebebi nedir?

4- Türkiye'nin ikinci zeytin genetik kaynakları merkezinin yok edilmesinin ülkemize bir faydası olacak mıdır?

5- Adana'da projelendirilen okul için başka bir arazi bulunamamış mıdır?

6- Bir ısrar ve inat uğruna akıl ve mantığı devre dışı bırakan bu tasarruftan acilen vazgeçilmesi için çabanız olacak mıdır?